

VESTI IZ SLOVENIJE

PREHRANJEVALNE RAZMERE V JUGOSLAVIJI. — Zadnjič smo pisali, kako je Tito osrečil Kroparje in kako je ob tisti priliki v svojem govoru naravnost priznal, da je prehrana slaba. Zraven je seveda obljubil, da se bo zboljšala. Za vzrok je navajal, da mora vlada prodajati živež v tujino, da more kupovati, česar potrebuje za svojo industrijo. Značilno je za vse komunistične režime, da se povsod, kjer ti nastopijo začne nered v prehrani in pomanjkanje vsega najpotrebnejšega. Tako je bila prva in najhujša posledica ruskega komunizma, la-

kota in smrt milijonov. V Jugoslaviji, ki je vedno živež izvažala (dokler je bila "stara" Jugoslavija), se je začelo s komunističnim režimom stradanje in pomanjkanje. Komunisti trdijo, da mora sedanji rod trpeti, da bo prihodnji rod užival sadove. Kakor vidimo na Ruskem, je ta tolažba prazna. Tam tudi drugi rod ne uživa sadov. Ker ni ena petletka prinesla uspehov, so začeli drugo. Ko ta ni uspela so začeli s tretjo itd. Toda ruski zgodovinarji niso izučili. Zidajo, grade in bahajo, kakor oni, ki so zidali Babilonski stolp, posledica ruskega komunizma, la-

(Dalej na 3. strani)

Umrli je kardinal August Hlond

Warsava. — Umrli je katoliški primas Poljske kardinal August Hlond. Ob smrti je bil star 57 let. Poročila pravijo, da je bil zadnji čas dvakrat operiran radi vnetja slepice. Kardinal Hlond je bil vso vojsko poljski begunc. Bežal je v Francijo, kjer so ga Nemci zajeli in internirali v Nemčiji. Po vojni je nekaj časa živel v Franciji, potem pa v Rimu in se je v letu 1946 vrnil na Poljsko v svojo škofijo. Ves čas je bil oster nasprotnik komunistične vlade na Poljskem, izdal mnogo pastirskih pism proti komunizmu in bil stalno predmet najostrejših napadov s strani komunističnega časopisa in komunističnih visokih uradnikov.

Za Lauschetovo kampanjo smo nabrali vsoto \$439

V našem uradu smo nabrali vsoto \$439 za Lauschetovo kampanjo. Vsa imena so bila že priročena v našem listu in koliko je kdo prispeval. Ves nabrani denar, \$439.00 smo izročili v roke Franku Lauschetu kot dar prijateljev za odpravo njegovi kampanji. Frank Lausche nam je obljubil, da bo poslana iz gl. kampanjskega urada še vsakemu darovalcu posebna pobotnica in zahvala.

Tri na dan

Pri predsedniških volitvah leta 1944 je prišel v Cleveland agitirat za stranko tudi takratni podpredsednik Zed. držav, Henry Wallace. Govoril je na shodu demokratske stranke v SND na St. Clair Ave. Naš urednik je dobil nalogo od stranke, da Wallace predstavi. Wallace je ne, je rekel naš urednik in tudi poslušat ga ni šel. Naš urednik je že takrat videl v Wallacu to, kar vidijo danes tudi drugi.

Komunisti in sopotniki, ki se danes na vso moč trudijo, da bodo pripomogli republikancu Deweyu do zmage, bodo evlilili, če bo Dewey izvoljen. On jih namreč ne bo pestoval, kakor jih je FDR ali Truman. Prav privoščimo jim.

Wallace je prevozil ali prehodil 10,000 milj v kampanjski turi. Kar bi mi radi vedeli je to, koliko demarja je pri tem nabral, ker so pobirali na vsakem njegovem shodu vstopnino.

PREDS. TRUMAN IN GOV. DEWEY V CLEVELANDU

Predsedniška kandidata predsednik Truman in governor Dewey še vedno živahno agitirata za volitve. V torek 26 t. m. bo predsednik govoril v Public Hall v Clevelandu. 24 ur kasneje pa bo ravnotam govoril governor Dewey. Predsednika bo predstavil župan Burke in takoj po shodu bo predsednik odpotoval dalje v Boston. Dewey bo prišel v Cleveland iz Chicago in ga bo zborovalec predstavil governor Herbert.

Ameriška Legija zahteva zakon proti komunistični stranki

Miami, Florida. — Ameriška Legija je imela tukaj svojo nacionalno konvencijo, izvolila svoje nove uradnike ter je za nacionalnega kamandanta Legije izvoljen S. Perry Brown iz Beaumont, Texas. On je veterar iz prve svetovne vojne. Legija je sprejela resolucije, ki zahtevajo takojšno vojaško vezbanje, zahteva zakon proti komunistom, obsoja rusko blokado v Berlinu kot akt nasilja s katerim Rusi hočejo zaneti novo vojno ter zahteva povečanje ameriške vojaške in splošne moči, da bi mogla Amerika biti dovolj močan varuh miru. V ta namen zahteva resolucija tako krepke vojaške priprave, da ne bi bilo združene države nikdar več v situaciji, da ne bi mogla tudi s silo preprečiti napadalcev v njihovi vojni ciljih. Poleg tega so veterani zahtevali tudi penzijo za svojo starejšo člane.

SPOMNITE SE SLOVENSKEH BEGUNCEV S KAKIM NABOJ

Dobijo pravilna poročila iz Berlina. — Rusi so prepovedali vse nemško časopise, ki prihajajo v njihovo zono iz zavezniške zone. Nemci, ki živijo pod rusko vladno pridojo v zavezniško zono in tam kupijo časopise, jih preberejo in predno se vrnejo v rusko zono vržejo časopise stran.

Nemirno premirje v Palestini

Obe stranki sprejeli predlog Zveze Narodov

Telaviv. — Izraelci in Egipčani so sprejeli predlog Zveze narodov in odredili svojim četam, da prenehajo s sovražnostmi v Palestini. Poročila povedo, da so res prenehali boji par ur poprej predno je nastopila ura, ki jo je določila Zveza narodov. Vendar s tem še nikakor ni ustanovljen mir v Sveti deželi. Na poedinih mestih razni posamezniki in grupe z obeh strani še streljajo in napadajo, ker niti judovska vlada niti arabski komandanti popolnoma ne obvladajo svojih čet in je vsled dolgega nerada v deželi prišlo počitno in posamično bojevanje že kar v navado. Tudi večkrat posamezni komandanti na obeh straneh postopajo na svojo roko, prelamljajo odredbe premirja kakor se njim zdi prav in obojna propagandna ima svoja slabe učinke. Pričakovati je, da bo v prihodnje zopet nekaj tednov v Palestini na zunaj vladalo premirje, dejansko pa bo še veliko nemirop, nerednosti in bojev obojevali, da kršita premirje.

Windsorjeva žena je še vedno nezaključena

London. — Vojvoda Windsor, bivši angleški kralj, je na obisku pri bratu in materi. Njegova žena, rojena Američanka, mora čakati ta čas v Parizu, ker je na angleškem dvoru še vedno nesprejemljiva.

Poizkus komunistične revolucije v Franciji

Novi boji med policijo, vojaštvom in stavkujočimi. Komunisti hočejo uničiti francosko produkcijo — Denar kominforme.

Paris. — Nemiri v rudarskih seviri so vedno hujši. Francoska vlada je imela posebno sejo in sklenila izjemne odredbe. Med drugimi je naročila tudi policiji in vojski, da smeta streljati najprej preko glav, če pa so čete v nevarnosti, pa tudi naravnost v napadajoče množice.

Na nekaterih mestih je že prišlo do spopadov med policijo, vojsko in stavkujočimi romarji. Število ranjenec na obeh straneh računajo na 200, en rudar je bil ubit.

Vlada v svojem proglasu pravi, da ima zanesljive dokaze, da stavko vodijo komunisti po odredbah Kominforme in da se denar Kominforme uporablja za vzdrževanje stavke. Vlada trdi, da je to največji poskus komunistične revolucije v Franciji po vojni, najresnejši poskus, da se uniči francosko gospodarstvo in proizvodnja in da se prepreči uspeh Marshallovega obnovitvenega načrta v Franciji. Množice rudarjev nastopajo nasilno proti policiji in žandarmeriji, rudarske organizacije pa so odredile, da morajo zapustiti vse tiste, ki so nje ljudstva pri volitvah in ker vzdrževali varnostne naprave. V zadnja letna skupščina ko- do sadaj je Francija utrpela munistična stranka pokazala, izgubo preko dva milijona ton da pada članstvo in borbeni premoga, ki ga mora dobiti duh v komunističnih vrstah.

ŠEST AMERIŠKIH DRŽAV BO VOLILO, ČE DAJO VETERANOM BONUS ALI NE

Washington. — V 6 državah bodo dobili državljani 2. novembra priliko glasovati, če so za bonus vojnim veteranom ali so proti. Te države so: Indiana, Iowa, Missouri, Minnesota, Wisconsin in South Dakota. Država Pennsylvanija bo o tem glasovala šele drugo leto. North Dakota je že odobrila bonus v vsoti 27 milijonov dolarjev, toda legislatura bo določila način plačevanja in poiska a denar za bonus. Od časa končane druge svetovne vojne je že 9 držav odobrilo vojaški bonus in sicer: Illinois, Michigan, Ohio, New York, Vermont, New Hampshire, Massachusetts, New Jersey in Rhode Island. Najbolj radodarna je bila država Illinois, ki je dala vsakemu vojaku \$15 za vsak mesec za službo izven Zed. držav, po \$10 pa za vsak mesec službe doma. Edina država, ki je zavrnila bonus je bila dozdaj Maine. Ostale države niso do danes še nič razpravljale ne za bonus, ne proti.

Razne najnovejše svetovne vesti

PARIZ. — Rusija bo vporabila svojo veto pravico, da bi preprečila razpravo in glasovanje o posredovalnem predlogu, ki so ga glede berlinske krize stavi male države na čelu z Argentini. Višinski, ki je bil pokazal nekaj dobre volje, da se pride do sporazuma in dosege odložitve glasovanja, je medtem dobil nova navodila iz Rusije in povedal, da je njegova vlada posredovalni predlog odklonila kot nezadovoljiv.

PARIZ. — Francoska vlada je poklicala senegalske in maroške čete, da pomirijo rudarske revirje. Sedem tisoč mož pehote je odšlo v pokrajino St. Etienne. Vlada je dejansko proglasila izjemno stanje potem, ko je dobila poročilo, da zastopniki komunistične stranke dele orožje med stavkujoče rudarje. Tri tisoč rudarjev vse je zabarikadiralo in zasedlo tudi vse rezervarje bencina. Zagrozili so, da bodo z bencinom polivali vojake, če jih bodo napadli. Marokanci pa so neustrašeno zasedli že večji del pokrajine in nikjer niso naleteli na resen odpor. Komunistično vodstvo je izdalo razglase, v katerih poziva vse delavstvo zapadnega sveta, naj organizira stavke iz soglasja in simpatije do francoskih rudarjev. Ti razglasi so se razširili posebno po Angliji.

PARIZ. — 12 držav prednjega vzhoda razgovarja o novi zvezi, ki naj bi nastala ob obalah vzhodnega Sredozemskega morja. Perdalagali so Grki. V razgovorih sodelujejo poleg Grčije še Afganistan, Egipt, Etiopija, Iran, Irak, Libanon, Pakistan, Saudi Arabija, Sibirija, Turčija in Yemen. Ustvariti hočejo podobno obrambno zvezo kakor je Zveza zapadno-evropskih držav. Ta Zveza bi obsegala 178 milijonov ljudi. Zastopniki so obvestili o svojih razgovorih dažavnega tajnika Marshalla. Grški poročevalec je izjavil, da bo ta Zveza odgovarjala štatutom Zveze narodov in da za enkrat ne nameravajo vključiti novo judovsko državo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Pozor, veterani! — Vsi veterani so prijazno vabljeni, da se zberejo jutri večer ob 6 v Mervarjevih prostorih na 5372 St. Clair Ave. Od tam bodo šli v mesto, kjer bodo prisostvovali paradi pri sprejemu predsednika Trumana.

Plačajte assement! — Ne pozabimo, da je danes 25. dan v mesecu, ko je treba plačati društveni assement. Vsak naj gleda, da bo storil svojo dolžnost do društva o pravem času. Za Lauschetovo kampanjo — Za Lauschetovo kampanjo sta darovala v našem uradu: John Malaga, 12918 Farrington Ave., \$10 in Thomas Germack, zastopnik John Hancock zavarovalne družbe, je daroval \$5. — Prav lepa hvala obema.

Za obnovitev naselbine — V slovenski naselbini, na kraju, kjer je bila pred štirimi leti razstrelba East Ohio Gas Co., ki je uničila domala vse okoliške hiše, se zdaj vrši obširen program za pozidavo. Nekaj novih hiš je že postavljenih, druge bodo začeli v kratkem graditi. Včeraj se je zbralo pri programu precej ljudi, katerim je razložil mestni arhitekt James Lester načrt novega parka, za katerega je dovolilo mesto \$51,000. Prihodnje leto bo park še dogradjen. Navsezadnje je bil tudi Frank J. Lausche, ki je poudarjal, da morajo države in mestne oblasti gledati na to, da se podobne katastrofe več ne pripetijo. To se pravi, da morajo oblasti gledati na to, da se nevarnih kompleksov ne postavlja v bližini rezidenz. Govoril je tudi Anton Grdina, ki je pozivljaj rojake, naj bi tukaj kupili parcele in si zgradili hiše raje, kot bi hodili drugam, saj so tukaj iste ugodnosti kot drugod. Henry Medved je priporočal, naj se na tem kraju postavi primeren spomenik žrtvam požara in vojnim žrtvam slovenskega rodu. Ves program je vodil mestni odbor-nik Edward Kovačič.

Obletnica — V sredo 27. t. m. bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Julija Adamič v spomin četrte obletnice njene smrti.

Prizadevanja v Zvezi Narodov za mirno rešitev

Paris. — Zasedanje Zveze narodov je še vedno v znamenju predloga malih držav, da naj velesile rešijo evropske in druge spore med seboj mirnim potem in naj se začno na novo dogovarjati. Ruski delegat Andrej Višinski je predlagal, naj se o resoluciji ne glasuje, ker on želi dobiti par dni časa, da bi mogel dobiti nove instrukcije od svoje vlade. Zapadni zastopniki so pristali na ta predlog v upanju, da bo morda Rusija vendarle nekoliko omilila svoje stališče in omogočila mirno rešitev nekaterih najbolj velikih sporov.

Italijanski komunisti napadajo Marshalla

Rim. — Ko se je mudil pred par dnevi ameriški državni tajnik Marshall v Rimu, ga je italijansko komunistično časopisje psovalo z "sejalcem vojne." Marshall se je posvetoval s papežem Pijem, ministrskim predsednikom Gasparijem, predsednikom republike Einaudijem in zunanjim ministrom Sforzo.

Za predsednika pripravljajo velik sprejem

Za predsednika Trumana pripravljajo v Clevelandu sijajen sprejem. V Cleveland dospe jutri popoldne okrog petih. Sprejeli ga bodo predstavniki demokratske stranke in zastopniki organiziranega delavstva. Danes ima Mr. Truman govor v Chicagu, od tam se odpelje proti Clevelandu. V Toledo, O., bo čakal nanj Frank J. Lausche, kandidat za ohlskega guvernerja, ki bo stopil na predsednikov vlak in se odpeljal z njim proti Clevelandu. Delegacija 15 oseb iz Cleve-

landa bo čakala na predsednikov vlak v Elyria, Ohio, in ga bo spremljala do Clevelanda. Vlak bo dospel na glavni kolodvor okrog 5 popoldne. Najprej se bo podal predsednik v hotel Cleveland, okrog 8 zvečer se bo pa podal v avtu proti mestni dvorani. Ob pot, od hotela Cleveland do mestnega avditorija, bo stala vrsta meščanov s prižganimi plamenicami. Ob 8:50 bo stopil predsednik na oder v avditoriju. Pred njim bosta predstavljeni z odra Mrs. Truman in njena hčerka Margaret.

Predno bo govoril predsednik, bodo trije govorniki in sicer bo najprej govoril Frank Lausche, potem eden v imenu delavstva in eden v imenu vseh kandidatov. Potem bo govoril predsednik. Po govoru bo Mr. Truman stopil na vlak in se odpeljal proti Bostonu, kjer bo govoril v sredo. Do vzhodne meje države Ohio bo spremljal predsednika Frank J. Lausche.

Vrata v mestni avditorij bodo odprta že ob 7 zvečer. Vstopnine ne bo nobene.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 5, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;

\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10

per year. \$6 for 6 months, \$3.50

for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 209 Mon., Oct. 25, 1948

Nevarnost za svetovni mir

Vsi čutimo to nevarnost. Najpreprostejši človek jo dandanes čuti. Pravzaprav se je nikoli po drugi svetovni vojni nismo znebili. Zadnje mesece pa kar raste in raste, čim bolj govore državniki in politiki, da je treba čuvati mir.

Tukaj na zapadu smo bombardirani dan za dnem z obdolžitvami, da kapitalistične države hočejo vojno, delajo vojno, hujkajo na vojno, pripravljajo vojno. Komunisti in njihovi pomagači po celem svetu pišejo in govore tako, kakor da bi tukaj na zapadnem delu zemeljske krogle bili ljudje, ki želijo smrt, bi želeli razdejanje, bi želeli vso novo nesrečo totalitarne vojne iz gole objestnosti in gole objestnosti in golega sovraštva proti sovjetski Rusiji in njenim zaveznikom tam na vzhodu.

Zastoj gledač okoli in išče tukaj po zapadu za narod, ki vojno hoče, za državo, ki vojno politiko dela, za demokratično stranko, ki hoče osvajati z orožjem, za politično skupino, ki bi zagovarjala vojni nastop proti drugim narodom in s tem pridobivala prijatelje med ljudmi. Tu na zapadu resnično ni človeka, ki bi hotel vojno, vsak se je boji.

Zelo točno je pogodil razpoloženje na zapadu belgijski zunanji minister Spaak, ko je v Zvezi narodov z drhtečim glasom dopovedoval zastopnikom Sovjetske Zveze: "Stvar naše politike je zelo enostavna. Vsa osnova za politiko zapada sedaj je strah pred vami, strah pred vašo vlado, strah pred vašo politiko, strah pred vašimi cilji, strah pred vašimi sredstvi."

Ljudje zapada čutijo, da se kljub vsem naporom prepad med vzhodom in zapadom pogloblja in širi. Na zapadu vsak človek čuti, da si koristi mirnega življenja tukaj in pa nameni sovjetske politike vedno bolj ostro nasprotujejo.

Kaj vsa niso zapadne velesile počele, da bi vojno nevarnost odstranile? Po drugi svetovni vojni so več kot dve leti vodile politiko appeasementa.

Vodile so to politiko kljub temu, da je Sovjetska Zveza kršila v njihovo škodo pogodbo za pogodbo in delala krivico za krivico. Vztrajale so v tej politiki, čeprav je Sovjetska Zveza dajala udarec za udarec in ponižanje za ponižanje. Oznanjale so to politiko kot edino odresilno, čeprav so že vedele, da preko vsega sovjetskega imperija gre enotno dirigirana propaganda sovraštva proti Angliji in Ameriki in končno posebno proti Ameriki, čeprav so vedele, da se sovjetski vojak in otrok vzgajata tako, da se jim prikazuje zapadni demokratični svet kot največji sovražnik, ki ga je treba čimprej napasti, pomandirati in uničiti. Nič niso spremenile te pomirjevalne politike poedine izjave večjih in manjših državnikov komunizma, ki so grozili, da bo sila vzhoda pometla z vsemi svojimi nasprotniki, posebno z nosilci zapadnih "kapitalističnih klik".

Od leta 1945, pa tja v sredo leta 1947 so politiki in državniki, časnikarji in drugi oznanjevalci javnega mnenja bili prepričani, da je treba samo Sovjetom se približati, jim dopovedati, jim razložiti in jih prepričati, pa bodo razumeli, bodo dobili zaupanje in bodo vedeli, da jim od zapada ne preti nobena nevarnost. Tedaj bo nastopilo, tako so rekli, medsebojno sodelovanje, tedaj bosta začela demokratičen svet in komunistični imperij mirno živeti drug poleg drugega, delati medsebojne pogodbe, trgovati med seboj, gospodariti vzajemno in končno tudi politizirati vzajemno vsak na svojem, vsak pri svojem, pa vendar brez vseh škodljivih sovražnih namenov.

Sovjetski imperij je to dobro vero zapada uporabil samo za to, da doseže nove uspehe, da zaseže nova ozemlja, da zavaruje nove narode in države in da razprede svojo peto kolono po vseh kotih sveta.

Sele, ko so Sovjeti očitno pokazali, da se komunistični program ne da nasititi, da se boljševiške želje ne bodo ustavile niti pri Trstu, niti ob Nemčiji, niti ob Japonski in Kitajski, ko so komunisti pod očitnim sovjetskim vodstvom dvigali glave v južni Ameriki, prednji in daljni Aziji, severni Afriki in pri nas v Ameriki prav tako kakor v Berlinu, na Dunaju, na Češkem, v Franciji in Italiji, Sele takrat se je zapadni svet prepričal, da boljševiškem režimu sploh ni na tem, da bi se odstranila vojna nevarnost in da bi nastal mir. Sele takrat se je zapadni svet zdrnil in priznal, da je boljševiško-komunistični imperij resnična polna in nespremenljiva nevarnost za mir.

Dosedne temu priznanju in spoznanju je Amerika morala začeti graditi obrambne zidove za ohranitev miru, delati okope, ob katerih se širjenje te nevarnosti mora ustaviti in se sama pripravljala, da bo močna, da lahko nevarnost uniči, če se bo pokazala nujna potreba.

Zadnji meseci te nove politike so pokazali prve velike uspehe. Amerika je zopet pripravljena tako močno, da sovjetsko-boljševiška sfiga nič ne dvomi, da jo bo konec, če Ameriko izzove. Evropske države se postavljajo ob našo stran, dvigajo moralno silo svojih narodov in prosijo pomoč v orožju za obrambo. Zapadna Evropa se organizira. Nem-

ški narod vidi edino rešitev še na strani in v zvezi z zapadnimi demokracijami. Svetovno mnenje več ne naseda sovjetskim lažem in obrekovanjem. Skladišča bomb v Ameriki držijo sovjetsko pošast še za ograjo, odkoder sicer rjove, a škodovati več toliko ne more. Ob berlinskem slučaju se je posebno jasno pokazalo, da bo vojna nevarnost vedno manjša, čim večja je sila Amerike.

BESEDA IZ NARODA

Slovenska knjiga

BRATA. Povest iz še ne poznanih dni. Spisal Etbin Kristan. Izdala in založila Prosvetna matica (Proletarec), Chicago. Broš., 144 strani.

Knjižne ocene tu izdanih slovenskih del se pri nas navadno začne s stavkom: "Izdajanje izvirnih slovenskih književnih del pri nas v Ameriki je postalo tako redkost, da je vsaka nova slovenska knjiga dogodek, ki ga je treba na glas pozdraviti." Ker tudi jaz ne vidim v tem stavku ničesar neresničnega, naj še meni služi za uvod. Nova slovenska knjiga v Ameriki je pomemben dogodek. Ker je knjiga Kristanova, je dogodek dvakrat pomemben.

Etbin Kristan je bil dorasčen in čišlan slovenski književnik in dramatik še preden sem se jaz rodil—in tudi moja otroška leta so že daleč za menoj. Moja je mojster slovenske vezane in nevezane besede in poplunoma domać v dramatik, poeziji in priprovedni prozi. "Pertinčarjevo pomlajenje," "Morje" in "Vitez Ivan" so samo nekatera izmed njegovih številnih del, ki so mi ostala v spominu iz mladeniških let. (Mimogrede omenjeno bi bilo zanimivo videti naš omenjeni "Viteza Ivana" v teh dneh, ko strahujejo ljudstva v vzhodni Evropi slihi vitez, Kolikor vem, doslej ta simbolična drama iz l. 1910, ni še prišla v repertoar nobenega gledališča, "novi" Jugoslavijski. Ali se boje, da ne bi narod spoznal v vitezu Ivanu nekega maršala?) V Ameriki je Kristan do dalj lepo število povesti, pesnitev, ertic in dram, ki so bile objavljene v Cankarjevem glasniku in Američkem družinskem koledarju. To jamči čitatelju, da bo našel v "Bratih" zanimivo in napeto pripovedno delo.

"Brata" sta Savinčev Tobej in Peter, dvoje tako nespravljivih nasprotij, da je težko verjeti, da je roditelj ista mati: starejši Tobej je telesno in miselno razgiban, nadarjen, dobrončen, plemenit, študent, katerega ima vse rado; a Peter okoren kmet, čigar "misli ne prihajajo hitro in se se teža-vo povezujejo" in ki sovraži svojega starejšega brata z nespravljivim besom divjaka, ker čuti, da ga ni narava obdarila tako bogato s plemenitejšimi lastnostmi kakor brata. To Petrovo nerazumljivo in le površno utemeljeno sovraštvo, ki spominja na svetopisemsko zgodbo o Kajnu in Abelu, ga nazadnje privede tako daleč, da izda brata-partizana (in z njim vred očeta) nacijem, potem pa kakor Judež Iskarijot poseže po vrvi. Meni se je videl kakor prikazen iz mračnega sveta Dogostojevskih zavrnencev in pogublencev, le da se zdi njen obris preveč nejasen in meglen.

Povest teče v hitrem tempu. Poseben je, da zavzema dialog več kot polovico prostora—kakor bi bil avtor sam do konca v negotovosti, ali hoče napisati povest ali dramo. Razdeljena je na tri kratke dele, od katerih je prvi (76 strani) najobširnejši—drugi (17 strani), ki naglo preleti usodno dobo od Monakovega do vkorakanja nacijev v Prago pa najkrajši, do čim tretji del (46 str.) pokrije vso dobo osvobodilne vojne, naglo razplete zgodbo o bratih—tuhelj od neizgovorne iskarijot-ske tragedije ter jo zaključuje na grobovih od Nemcev pobitih

talcev na rogaškem pokopališču z govorom, s katerim se Tobej tako le poslavlja od mrtvega očeta in drugih žrtev nacijskega besa:

"Padli ste," je dejal, "ker je bil duh naroda v vas in zaradi tega niste znali klečati pred sovražnikom. Padli ste na bojno, kjer so se doprinala svetle žrtve za svobodo, za pravico, za tiste, ki ostanejo živi. Padli niste zaman. To oblažuje naše žalovanje. Vsi vi, katerih duše ostane živ med nami, oče moj, ki si mi vlival pogum v srce, ko sem ga bil najbolj potreben, če bi se sedaj ozrli po domovini, bi videli, da ste masčevani in da se izpolnjuje to, za kar ste dali življenje. Na razvalinah se grade domovi za tiste, ki jih niso imeli, ječa se je odprla in verige so raztrgane in delo je doseglo čast, katero mu je odrekla sovražna sila. Postavili vam bodo spomenik, dasi ga niste zahtevali, zato, da bo služil poznejšim rodovom. Nam samim pa je postavljen spomenik v naša srca in tam ostane, dokler se ne pridružimo vam. Z vaših grobov pa se vrnemo na delo za tiste ideale, ki so vam bili vredni več kot življenje—"

"Slavo je zaklicala ogromna množica in zastave so se poklonile."

Konec pove, v kakšnem duhu je povest napisana. Jaz ne dvomim, da bo dobro sprejeta v tistih slovenskih krogih, ki odločajo, kaj je koristno in kaj pohvalno za slovenski narod. Kako se bo tamkajšnji nepriviligrani čitatelj počutil spričo Tobijevega zagotovila, da "se je ječa odprla in so verige raztrgane," je pa seveda drugo vprašanje. Jaz upam, da pisatelj ne bo očital zasmevanja ali hinavščine. Brez oziroma če se človek strinja s Kristanovim in njegovimi nazori ali ne, eno mu je treba pošteno priznati: da sam verjame, kar piše!

In to je tisto, kar človek celo težje razume kot Petrovo slepo svoroštvo—kako je mogoče, da človek Kristanovega širokega obzorja in nespornega intelekta ne more videti, da je tista svoboda, katero njegov Tobej s takim zanosom slavi, ena sama velika laž?

Ali je morda srce popolnoma zasenčilo intelekt?

I. J.

Poročilo s svatbe

Racine, Wis. — Da ne bo Jaka in še kdo drugi premišljal, kaj delam v Racine, bom kar takoj povedal, da sem prišel sem na svatbo, ko se je ženil sin družine Kromberger, ki je tudi naročnica Ameriške Domovine. Torej ženin je Henry Kromberger in nevesta pa Ruth Noe. Na svatbi je bilo lepo število ljudi in vseh vrst, tudi precej Slovencev je bilo, da je bilo res izmenitno in vse židane volje.

Tudi več vrst razgovorov je bilo o volitvah 2. novembra. Naši Slovenci so prav ponosni na Ohio, kjer imamo slovenskega moža, ki je bil že guverner in ki bo zopet prihodnji guverner v Ohio. Rekli so mi, da jim je kar žal in škoda, da nimajo volilne pravice v državi Ohio. Rekli so tudi, da se mi Ohijčani lahko štejemo med prve Slovence v tej deželi in da ne bomo izvolili Franka J. Lauschea za guvernerja, ne bomo napravili sramoto samo za ohijske Slovence, ampak tudi vsem drugim Slovincem ši-

rom Amerike. Vidite, tako govorijo o nas v drugih državah naši rojaki.

Torej Slovenci in Slovenke in sploh vsi Jugoslavlani 2. novembra vsi na volišče in volimo vsi za našega rojaka, da se po-kažemo in obdržimo našo ohij-sko čast slovenskemu narodu. Tu v Ameriki smo srečni in bomo tudi še znanprej samo če pokažemo, kaj vse lahko storimo, če skupaj držimo. Ako bomo Franka J. Lauschea izvolili za guvernerja, bomo pokazali vsem Slovincem v Ameriki, da smo v Ohio v politiki prvi. Torej recimo: Slovenska kri ne fal!

Ravno take nasvete sem dobil tudi v Milwaukee, Kenoshi in Waukeganu, da naj se 2. novembra Slovenci v Ohio pokaže-mo. Je že morda res, da F. J. Lausche ni ustregel temu ali o-nemu posamezniku, ampak za-vedajmo se, da tega ne more, ker on ni guverner samo za Slo-vence, ampak za vse državlja-ne v Ohio in guverner tudi ni sam gospodar vsega, ker so še drugi, ki mu pomagajo ali po-dirajo njegove dobre namere. No in kaj smo pa dobili od te-ga, ki je sedaj v uradu? Veliko ne bomo dobili od nobenega ali pa nič. Vendar pa je naša na-rodna dolžnost, ker sedaj kan-didira Slovenec, ki je zmoežen in priljubljen med splošnim narodom. Zgubiti pa ne more-mo, če bomo vsi naredili križ pred imenom Frank J. Lausche in to bo v čast vsem Sloven-cem.

John Anžiček.

Zgodovina bo govorila

Cleveland, O. — Čez kakih 25 ali 30 let se bo težko več slišalo slovensko govorico v Ameriki. Mi, stari bomo šli počivat, a naši mlajši tu rojeni pa se bodo držali svoje govorice. Vseeno pa se bodo gotovo še spominjali svojih očetov in mater in njihove domovine. A vse mine, samo zgodovina bo govorila in ko bodo morda čez kakih 200 ali 300 let prebrali zgodovino, bodo videli, da so nekoč živeli v Ameriki posebno v državi Ohio in še prav posebno v Clevelandu slovenski narodi, ki so si znali ustvariti in zapustiti zgodovino.

In kako naj si ustvarimo zgodovino o nas Slovanh? Prav lahko in to v prvi vrsti, če si izvolimo in postavimo svoje velike moze na odgovorna mesta, da se tam borijo za nas in nam pomagajo v potrebi. Može, ki se zavedajo, da so bili njih starši Slovani, ki so se borili za svoj vsakdanji kruh in pri tem tudi pomagali povzdigniti ugled svojega naroda.

Mi, Slovenci, imamo sedaj priliko si postaviti tako uglednega moža na najvišje mesto v državi in to je naš biser in naš gore sin — Frank J. Lausche — bodoči guverner države Ohio. In kako bi tudi ne mogli biti zanj, samo pogledajmo njegovo vedno se smehljajoči obraz in njegove svetle in vedno žive oči, in kar kaže njegov obraz in njegove oči, to hoče tudi njegovo srce, ki je vedno pripravljeno ustreči in pomagati ljudem pri vsem, kar je njihovo in kar morajo imeti.

Zato pa, dragi volivci v naši lepi državi Ohio, ne zamudimo sedaj prilike ustvariti si zgodovino in zapustiti lep spomin, da smo si znali izbrati može, ki so bili resnično na svojem mestu. Saj, ko smo postali državljani te dežele, smo prisegli, da bomo izpolnjevali svoje državljanske dolžnosti in se s tem izkazali vreden biti državljani ene naj-boljših držav na svetu. Ta deže-lja nam daje prostost in priliko, da si svobodno izvolimo najboljši-može v javne urade in v vla-do, ki so resnično za nas in nam pomagajo ustvariti naš ugled in zgodovino.

Naj ne bo med nami nikogar, ki bi sedaj ob teh volitvah 2. novembra ne šel na volišče in

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Od zadnjega pondeljka pa do danes so se zgodile pri naši hiši take stvari, da sama ne vem, kako bi povedala. Tisto pa sami veste, dekljci, da zase ne morem pridržati, ker bi me lahko zlomilo. Saj mi morda ne boste verjeli, če povem, da smo našega (saj veste, koga mislim) spravili v kino ali "pi-čer šou." Živa resnica in sicer prvič po 15 letih! Nekoč se je bil menda prenačil in se zarekel, da ne bo nikoli več videl kina. In kadar naš nekaj reče, je toliko, kakor pribito. Tr-mast je kot sama mula. Koli-kokrat smo ga na vse mile vi-že nagovarjali, da bi nas peljal v kino, če so kazali kakšno po-sebno mično sliko. On pa da ne in ne, da se je zarekel in da bo držal besedo. Pomislite, petnajst dolgih let jo je in bi šel morda celo s tega sveta, ne da bi vsaj še enkrat gledal kaj lepega v kinu, če nam ne bi bil prišel na pomoč sam Drenik, to je prav tisti, ki ima tako le-po graščino gori v Wicklifu, spodaj v Euclidu pa cele vago-ne najboljše piva, vina in kaj-več časa vsega ne. Blagor mu, Mr. Dreniku, ki tako lepo skrbi za željne ljudi in si s tem žene na tem svetu služijo dobra dela. Saj je rečeno: blagor mu, ki želje napaja. . . ali kakor bi rekel Jim doli v Teksasu: naceja. . . Na zdravje!

Čakajte, bom hitro poveda-la, kako je šlo to lepo po vrsti. Mr. Drenik je na svoji lepi pri-stavi natrgal nekaj štokov sla-dke koruze. Se reče, saj jo je morda njegova prijazna žen-ca. Pa recimo, da jo je on in jo je dal našemu, naj jo nese domov, da jo bomo imeli ob ve-čerji za posladkanje. Veste, naš je ves neumen na sladko koruzo, pa ne samo on, ampak tudi vsi drugi, ki sedemo za mi-zo vsako večerjo. Samo težko smo mogli dobiti zares dobro. Kupil jo je tukaj, kupil jo je tam, pa je bilo z vsako nekaj narobe. Tudi v Drenikovo ni imel posebne vere, ker je bilo že pozno v jeseni in je morda že preveč zrela. Kadar je pa preveč zrela, se pa servira sa-mo še stanovalec v hlevu.

Skuhala sem jo in postavila na mizo. Naš je vzel en štok v roke, kar tako v en dan, kot bi vzel kos kruha. Komaj je pa dobro ugriznil in mlet po u-stih koruzna zrna, je prenehal, zopet ugriznil in mlet, pa zo-pet prenehal. Potem pa začne

izpolniti svojo državljansko dolžnost kot zvest Slovan in zvest državljan naše ljube Amerike. Kdor ne izpolni svoje dolžnosti sedaj, ta pač ni vreden, da je kdaj postal državljan Zed. dr-žav.

Še enkrat dragi volivci širom države Ohio, vsi na plan in na volišče 2. novembra, da bomo zapustili našim potomcem lep spomin in da bomo prihodnje leto zopet lahko povedali da je Frank J. Lausche guverner v državi Ohio.

Frank Dragolich.

Vsiljivo

X-a zasleduje neki vsiljivec, čigar prijaznost onega zelo dolgočasi. Ko se mu zopet bliža, mu reče X:

"Dober dan, prijatelj, kako je kaj?"

Ta mu odgovori:

"Dober dan, prijatelj, kako se pišeš?"

ogledovati štok ga obrača na vse strani, da sem se že ustrašila, da mu je kaj napek. Kar kri mi je zastala po žilah in v smrtnem strahu sem zijala vanj, kaj bo rekel. On pa ugrizne še enkrat, potem pa počasi in slovesno izreče: "Har-duš, otroci, take koruze pa še niste jedli v Ameriki! Micka, preštej, koliko štokov jo pride na vsakega." Prešela sem, in izračunala, da če bomo pošteni, bo vsak lahko snedel tri. On si odbere še dva štoka in reče: "Ta dva in ta, ki ga imam v roki, bodo zame. Drugi si pa pomagajte, kakor veste in znate. Rečem pa, da se boste šepeli zanj, ko jo boste enkrat pokusili."

On, ki ni nikoli več obral kot po en štok, pa še tistega le na-pol, bo zdaj sam omlatil kar tri in to po ajmohtu, ki si ga je naložil trikrat. Morda je pa res kaj posebnega, sem rekla in počasi tudi jaz vzela v roke en štok. Naša bebika tudi in naš Jimmy tudi. Če bi vi slišali, kakšna zahvalna pesem se je tedaj pela v naši kuhinji v čast in priznanje Drenikovi koruzi! Soglasno smo vsi štirje spre-jeli konkreten predlog, da ta-ko sladke, tako mehke, tako voljno mlečne koruze nismo še nikoli jedli. Še nikoli, vam re-čem!

Obirali smo štoka in ugrabili, kaj je Mr. Drenik delal s svojo koruzo, da je tako dobra. Naš Jimmy je uganil, da je takrat, ko so koruzo sejali, nekdo hodil za traktorjem in vsakemu zrnu primaknil ščepec sladkorja, nekdo pa je iz zlate kanglice prillil par kapljic binkošne ro-sice, da bo lepo poglaval v svo-ji mehki postelji.

"No, kje si se pa tega nau-čil?" se mu je smejal oče, ves ponosen na tako brihtnega sin-čka. Povedal je, da je čital v nekih pravljicah in izjavil, da drugače ni moglo biti, ki je ta-ko dobra koruza. Da bo drugi dan v šoli vsem povedal, ki še ne vedo, kaj je dobra koruza, ki je, reče, še niso imeli prili-ke pokusiti. On pa jo je tri što-ke po večerji, pa je še gledal in da je rasla na pristavi, ki jo i-ma Mr. Drenik, da je lepše ne premore niti angleški kralj, o katerem je slišal, da ima pre-lepo farmo.

"Aha," mu je potrdil oče, "pa če bi ti videl tiste konje, ki jih ima Mr. Drenik! Vlegel bi se mu lahko na hrbet, pa bi ležal kot na zofi."

"Gosh!" se je začudil mali in po kratkem preudarku predla-gal: "Daddy, vzemi m^e no en-krat s seboj, da bom videl tiste konje. Ali se bom smej vleči nanje?"

"Legel ravno ne boš, ampak jahal ga pa boš če se bomo z Mr. Drenikom zmenili, da bo dovolil."

"Peljimo se jutri k Dreniko-vim!" je vzkljnil mali, ki bo doma imel in ki je nepočakne, kot njegov oče, kadar si ne-kaj zamisli. Komaj ga je oče potolažil, da bomo že enkrat šli k Drenikovim.

Naš se je potem zadovoljno naslonil nazaj na stolu, se po-gladi po jedilni šrambi in po-časni rekel: "Take večerje pa še nismo imeli. Sem pa že take volje, da bi tudi največjemu sovražniku odpustil zdajle! Joj, take koruze pa še ne!"

In tedaj se je meni nekaj po-svetilo. Kaj vem, kako je pri-šlo, ampak nekaj mi je reklo, da je zdaj pravi čas dobiti od njega vse, kar bi si pozeleli. Če je res tako zadovoljen sam s seboj, mi ne bo odrekel. Po-mežiknila sem bebiki in male-mu, enčes: zdajle poslušajta, bosta videla, kaj bo. Obrnila sem se k njemu, naredila naj-bolj fleten obraz, ki sem ga mo-gla in mu rekla:

"Orajt če si take volje, pa obljubi, da nas boš peljal v pi-čer šou!"

Bom prihodnjič izpovedala, kako je bilo potem pri naši hi-ši in kako smo šli v en kino, pa se znašli v drugem.

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

Kajpak so preklinjali kmečke razbojnice tudi vsi drugi graščinci. Najbolj se je izpoznal tisti s Preseke, ki ni imel nobene strehe več. Ta je posebnost grozil.

Grofa je včasih prišlo, da bi bil kar s svojo vojsko, z graničarji in uslužbenci, udaril za divjimi lovci in lesnimi tatovi v gozde, a poveljnik graničarjev mu je povedal, da ima na log, varovati samo njega in grad. Moral je torej to misel zavreči in iskati drugega pota in drugih sredstev, s katerimi bi ustavil izansko povodenj, ki vse razdeva in uničuje in ki žuga razdreti vse vire, iz katerih zajema graščina svojo moč in blagostanje.

In ko si je tako podpiral glavo in iskal rešilne misli, se mu je pa posvetilo:

"Welsersheimb naj pomaga! Njih c. kr. Velikantsva skrivini svetovalec in deželni poglavar, hahaha! Oblas ima in vojaške! Njegova dolžnost je, skrbeti za red in varnost v deželi. Ali bo dremal takrat, ko steza razdivjana kmečka drhal uma-

zame kremplje po glavah plemstva, ko ropa in požiga graščine, udobna prebivališča gospode od stanu. Ali grof Welsersheimb res ni slišal grmenja topov na Turjaku?"

Najprej mu je nameraval pisati, a se je premislil in sklenil sam stopiti predenj in mu poizkusiti nesrečo, ki ga je zadela, in splošno nevarnost, ki preti gospodi in gradovom ter naposled deželi in državi, ako se ne bo ukrotila zver, ki se je sprostil na ljubljanski in sedaj divja, da bo vse pomandrala.

Grof je povedal, kaj namerava, in ukazal zapreči veliko kočijo z grbom turjaške rodovine. Določil je, da ga spremljajo oboroženi uslužbenci na konjih, pobral je dragocenosti, kolikor je mogel, in se odpeljal z grofco in otroki po slabi cesti čez St. Jurje na veliko cesto pri Grosupljem in od tam v Ljubljano, kjer se človek nekoliko laže zavaruje pred viharjem.

Ljubljancani so debelo gledali turjaškega grofa, ko se je pripeljal skozi Karlovska vrata in se peljal naprej po Florijanskim ulicah in Starem trgu na Novi trg v palačo, kjer je bival, ko ga je debela zima pregnala s Turjaka in so igrali v deželnem gledališču in so bile zabave in veselice v Reduti, na strelišču in v Kazini. Najprej niso verjeli svojim očem, naposled pa vendar ni moglo biti drugače, zakaj grofa in njegovo vprego je poznala vsa Ljubljana, poznala tudi turjaški grb.

"Živ je! Turjaški grof je še pri življenju," je šlo od moza do moza, ženske so si pripovedovale, kakšna sreča je, da se je grof rešil, in šlo je od ulice do ulice, po vsej Ljubljani, ki je zadnje dni globoko sočustvovala z usodo grofov. Zakaj povedati so bili, da so ga izanci deli na klop, na tisto klop, kjer so sicer izanci palice držali, in so ga bili toliko časa, dokler je bilo kaj življenja v njem, potem so ga pa v gozd zavlekli zverem v hrano.

In radovedneži so hoteli pozvedovat na Novi trg in tam so izvedeli resnico:

"Grof je z družino pribežal. Komaj se je rešil."

Takrat pa ni pribežal samo turjaški grof iz svojega gradu pred razburjeni kmeti, pribežali so tudi mnogi drugi, ki so šli od stanu, in se niso čutili varne med svojimi tlačani.

Zato je bila Ljubljana polna plemenitih beguncev. S povzdignjenimi rokami so prihajali v deželno palačo, se gnetli okoli deželnega glavarja in gonili obupni: "Supplicamus!" (Ponižno prosimo!)

"Supplicamus! Reši nas! Pomagaj nam! Otmi nam premožanje!"

In ko je deželni poglavar grof Welsersheimb nastavlil uho, da sliši prošnje in pritožbe, tedaj je stopil predenj cesarjev komornik grof Jožef Marija Auersperg in dejal:

"Glej, moj izanski grad je razvalina! Razburjena tlačanska drhal me je oplenila skoraj do golega. Razrušila in požgala stanovanja mojih uslužbencev na Igu in na Preseki, opustošila je moj gradič Namršelj, cela vojska oboroženih kmetov je pridrla na Turjak, kjer sem se jih komaj ubranil s topovi in vojaki. Sedaj pa divja in uničuje v gozdovih, brezmiselno podira drevje. Žival, ustvarjeno in hranjeno nam v zabavo, lovi in mori, kolikor je doseže. Kot grozen požar se razširja vstaja na vse strani. Strast pokončavanja je vedno silnejša.

(Dalje prihodnjice)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in zmanke.

1948	OCT.	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

OKTOBER

30.—Podružnica št. 47 SZZ priredi "Fall Festival Dance" v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

31.—Društvo sv. Pavla št. 10 (kegljači) "Halloween Dance" v cerkveni dvorani Sv. Pavla na 1369 E. 40 St.

31.—Podružnica št. 14 SZZ priredi ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Igral bo Mike Ryance orkester.

NOVEMBER

7.—Slovenski pevski zbor Euclid priredi popoldne koncert in zvečer pa ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Igral bo Jimmy Kozel in Chuck Smith orkester.

13.—"Anniversary Dance" društva Ambassadors št. 62 SDZ v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

14.—Our Lady's Sodality "Autumn Capers" v šolski dvo-

rani sv. Vida. Igral bo Matt Milnar orkester.

14.—Prireditve godbe društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

20.—Društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ priredi ples v SND na 80. cesti. Melody Pilots orkester.

24.—Carlton's (Carl's Boys) priredi "Thanksgiving Eve Dance" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igra Lou Trebar.

DECEMBER

11.—The Euclanders "Holiday Hop" v Slovenskem narodnem domu na Recher Ave. v Euclidu.

1949

FEBRUAR

5.—Plesna veselica dr. France Prešeren št. 17 SDZ v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

za svoje in si ne da vzeti pravice, da bi s tem po svoje razpolagal. Zato se upre na en ali drugi način vsakemu nasilnemu odvzemu svojih pridelkov.

ZATAJENI POSEVKI. — Ta boj med kmetom in režimom se vidi iz poročil komunističnih listov, koliko kmetov je bilo obsojenih, ker so prikrili oblastem nekaj zemlje, ki so jo posejali s pšenico. Po celi državi so gonili kmete radi tega pred sodišče, na Slovenskem, na Hrvaškem in v Srbiji. O nekaterih takih obsodbah smo že poročali. Naj za danes kot zgled navedemo še par slučajev iz okraja Maribor — okolica. Tako je bil obsojen na kazen 47.000 dinarjev kmet Andrej Dvoršak iz Žerjavcev, ker da je prikril par arov pšenice. Prav tako je bila obsojena kmetica Katarina Mar iz Strihova pri št. Ilju na 45.000 din, Klemenčič Terezija od svete Trojice je dobila kazni 30.000. Na kazni od 10.000 do 20.000 so bili obsojeni tudi: Švarc Ludvik iz Spodnje Senarske pri sv. Trojici, Pečovnik Adolf iz Ruperce, Purgaj Andrej iz Zgornjih Žerkov, Polanec Elizabeta iz Žerjavcev in Cecilija Purgaj.

Kdo bo v tem boju zmagal? Navidez oblast. Trpela pa bo vsa skupnost. Krivda pa je an komunizmu, ki ga hočejo fanatični marksisti in leninisti izpeljati do konca, pa če pri tem ves narod pogine. Neuspehi drugih in lastni dosedanj uspehi jih ne

BORBA S KMETOM. — V prehrani je tudi v komunistični državi odločen kmet in njegovo delo. Zdi se, da so komunistični voditelji mislili, da bo naenkrat vsega dovolj, če kmet začne delati s traktorjem. Premalo so računali, da je jugoslovanska kmetija povsod ma'la kmetija, kjer se pač da mnogo pomagati z boljimi stroji, kjer se pa ne da vpeljati sistema ruskih kolhozov ali sovhovov in tudi ne sistema, da ene kmetije pridelujejo samo žito, druge pa redke samo živino ali goje samo povrtnino za mesta.

Velika napaka, s katero so si komunisti kmete odbili, je zlasti nasilen odkup kmečkih pridelkov. Kmet ljubi to, kar je s svojimi rokami pridelal. To smatra

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

in lastni dosedanj uspehi jih ne

izučje.

NESPOSOBNOST KOMUNISTOV, ki so se lotili skupnega gospodarstva ne da bi o gospodarstvu sploh kaj razumeli, še bolj draži prebivalstvo. Tako beremo, da je na primer na ukaz od zgoraj zadržana v Krasčih v Prekmurju nakupovala jabolka, potem pa ni prišel nihče po nje in so tam segnala. Ravno tako piše nekdo iz Novega mesta, da leže po zadrukah v okolici jajca, ki jih zbirajo, toda nihče jih ne prevzame o pravem času. Ko dobi okraj naročila, naj jih pošlje, so jajca že pokvarjena.

OKLOFUTANA. — Kako prebivalstvo čuti, kadar se govori o teh razmerah, priča dogodek iz Ilirske Bistrice, ki ga pripoveduje sem došlo pismo. Pismo pravi: "V Trst je šla dobra komunistka iz Ilirske Bistrice. Take včasih dobe kako dovoljenje. Prišla je nazaj, za njo pa pismo, da je v Trstu pripovedovala, kako dobro se ljudem godi v Titovini. Ko so ženske, nekdanje hude ofarke (navdušene za Osvobodilno fronto) to zvedele, so šle nad njo in jo oklofutile, češ kaj govori po svetu take laži."

O PETLETKE in njenem izvajanju piše med drugim nemški list "Der Standpunkt" sledeče: "Kakor v Sovjetiji in drugod za železnim zastorom, mislijo tudi v Titovini, da je industrializacija tisti čarovni recept, s katerim se ustvarja raj na zemlji. Na ljubo industrializaciji so vso obnovo države usmerili tako, da so ves dosednji gospodarski ustroj postavili na glavo in se prav nič ne ozirajo na trenutne potrebe prebivalstva. Tako je na primer dal Tito postaviti dve strojni tovarni, v katerih bodo izdelovali vse mogoče predmete iz železne industrije. Napovedal je tudi, da bodo odslej izdelali na leto 10.000 pisalnih strojev. Obenem pa v tej državi manjka najbolj vsakdanjih stvari: šivank, sukanca, mila itd. V Boru pridobivajo surov in elektrolitni baker, v Mezici in Trpeči svinec, v Celju dela einkarna, v Idriji pridobivajo živo srebro, toda preskrba prebivalstva z vsakdanjimi industrijskimi izdelki je raže vsaki dan slabša kot boljša. Nemalo pomaga k temu neredu dejstvo, da izvajajo komunisti industrializacijo po potrebah vojske in komunističnega imperiaizma. Nadaljni vzrok za sedanje porazno stanje v Jugoslaviji je dosledna odprava zasebne trgovine. Že lani je država opravljala do 73% vse trgovine in zadruge 14%. Letos pa je zasebna trgovina skoro uničena. In tudi trgovino s tujim svetom posredujejo le državna podjetja. Tako manjka vsake inicijative in vsakega poznanja materialnih vsakdanjih potreb državljanov." Tako ta list 23. jul, tako gledajo tujci na vzroke nereda v prehrani in v preskrbi prebivalstva.

Sodnik Geo. P. Baer

Pred volivce pride 2. novembra za zopetno izvolitev okrajni sodnik George P. Baer. Njegovo dosedanje zadržanje na okrajni sodnji je bilo tako, da po vsej pravici zasluži ponovno izvolitev. Njegove razsodbe so zbudile pozornost vseh krogov.

Posebno je znan, da je vedno na strani delavskih slojev, zlasti je vedno stal na strani organiziranega delavstva. Ko je bila izdana prepoved proti uniji uslužbencev pocestne železnice, je sodnik Baer prepoved razveljavil na podlagi mnenja, da ima vsak delavec pravico poslužiti se stavke za dosego svojih pravic.

Sodnik Baer je že 36 let na sodnem stolu in vedno se je izkazal, da sodi pošteno in pravično. Kot tak je mnogokrat služil pri izrednih sodnih odsekih za izboljšavo pravnega sistema.

Slovenskim državljanom se sodnik George P. Baer toplo priporoča, da na 2. novembra naredijo križ pred njegovim in nazaj na okrajno sodnjo.

"Nezmotljiv" se zmoti

"Kaj se pa tako jeziš?" — "Rad bi vedel, kam sem položil to knjigo?" — "Nezmotljiv svetovalec za utrditev spomina."

Prijatelj's Pharmacy

SLOJENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins — First Aid Supplies

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

HE 2730

1146 E. 61. St.

MALI OGLASI

Farma naprodaj
Lastnik prodaja farmo, obsega 21 akrov, 11 sob hiša za 2 družini, moderna. Na farmi je moderen traktor in orodje. Nahaja se na Richmond Heights. Pokličite za sestanek IV 3076. (209)

Išče stanovanje
Registrirana bolničarka, ki je uslužbena pri euclidskem industrijskem podjetju, bi rada dobila 4 ali 5 neopremljenih sob. Pokličite Mrs. Gernhard podnevi IV 4200, zvečer pa KE 4134. (110)

Gostilne naprodaj
Naprodaj sta 2 gostilni, ena z D-2, ki ima stanovanje s 5 sobami. Druga ima pa D-2 in D-3 ter tudi lepo stanovanje z 6 sobami. Cena ni visoka, ker se prodaja radi bolezni. Za nadaljna pojasnila pokličite AC 2471. (209)

Soba išče
Slovensko dekle bi rado dobilo 1 ali 2 neopremljeni sobi s privilegijami v kuhinji. Blizu E. 140. ceste ali blizu bulevarda. Kdor ima kaj naj pokliče EX 0862. (209)

Med naprodaj
Naravni domač med dobite pri nas, ki vam bo v zimskih mesecih odganjal kašelj in prehlad ter vas držal pri najboljšem zdravju. Oglasite se pri John Perparju na Hubbard Rd., Madison, Ohio. Požurite se, dokler je še zaloga. (210)

Peč naprodaj
Naprodaj je kuhinjska peč "Roper" izdelka, v dobrem stanju in poceni. Vprašajte na 1307 Ahredden Ave. Spoj. (210)

Soba se odda
Odda se opremljeno sobo dekletu, si lahko tudi kuha in pere. Vse ugodnosti domače hiše. Vprašajte pri Mrs. Jean Berg, 1156 E. 63. St. suite 3. (211)

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

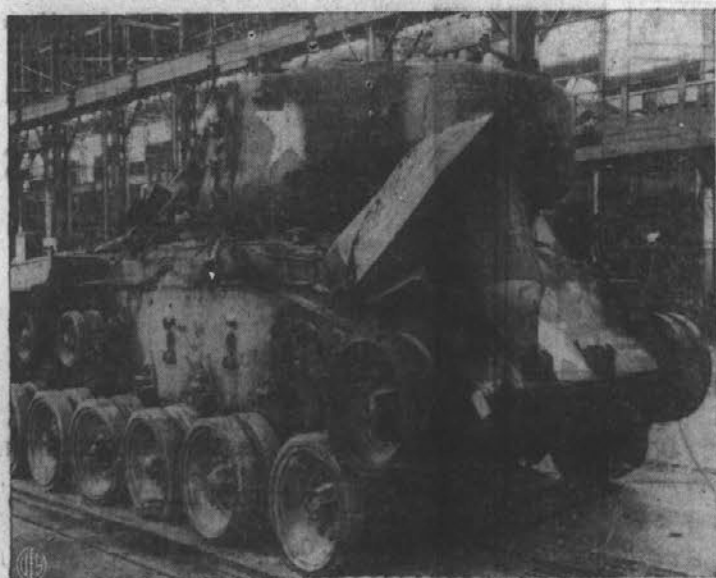
Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste pozni. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

Stari bojni tanki v popravilu. — Stotine tankov iz vseh delov sveta se vrata velike vojaške tovarne v Detroitu. Prenosljivi tanki bodo prihajali iz tovarne po 50 na mesec. V tovarnah bodo vse pregledali in če so še za kakšno rabo, jih bodo tudi popravili za nadaljnjo uporabo.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and fat.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

WILLIAMS' LABORATORIES, INC., NEW YORK, N.Y.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in zmanke.

Izgubljeni svet

ROMAN

Manj kakor pol ure pozneje smo dospeli do grmovja in se skrili v znanem zavetišču. Ves dan smo čuli razburjeno opitje kričanje našega nekdanjega taborišča, a se vendar ni nobena prikazala blizu nas, tako da so se vsi begunci, rdeči in beli, lahko temeljito in dolgo naspali. Tudi jaz sem dremal zvečer, ko me je nekdo potegnil za rokav: zagledal sem Challengerja, ki je klečal poleg mene.

"Vi zabeležite v svojem dnevniku vse dogodke in ga mislite pozneje objaviti, mr. Malone," mi je rekel svečano.

"Tu sem samo kot dospelnik svojega lista," sem odgovoril.

"Tako je. Čuli ste seveda dokaj bedaste opazke, katere si je dovolil lord John Roxton in s katerimi je menda hotel namigniti, da obstoji neka . . . neka sličnost . . ."

"Da, čul sem."

"Samo ob sebi je umljivo, da bi bilo zame izredno žaljivo, če bi karkoli priobčilo to podtika, če bi zašla v vaše poročilo o naših izkušnjah katekolito-zadevna nepremišljena opazka."

"Poročal bom samo čisto resnico."

"Lord Johnove opazke so večkrat popolnoma fantastične in v stanu je na najneumnejši način tolmačiti tudi spoštovanje, ki ga stalno izkazujejo na nizki osebnosti. Ali razumete, kar mislim?"

"Popolnoma."

"Prepuščam zadevo vaši lastni uvidenosti." In potem, po daljšem molku je profesor dodal: "Ta opiči glavar je res bil dokaj izredno bitje — nad vse značilna, prikupljiva in duhovita osebnost. Ali tega niste opazili tudi vi?"

"Popolnoma izredno bitje," sem rekel.

Na to se je profesor jako potolažen, vnovič ulegel, da zopet zaspi.

Štirinajsto poglavje

"To so bile resnične zmag."

Domisljali smo si, da ni našim preganjalcem, človeškim opicam, ničesar znanega o našem skrivališču sredi grmovja, a kmalu smo se morali prepričati, da se motimo. Nobenega glasu ni bilo slišati iz gozda, noben listič se ni ganil na drevesu in povsod naokrog je vladal mir, — a vendar ne bi smeli zaupati: saj smo bili že zadostno poučeni, kako spretno in vztrajno znajo ta bitja opazovati ter prežati na ugodno priliko. Naj mi bo v bodoče namenjena katekolito usoda, prepričan sem, da ne bom nikoli bližje smrti nego danes jutraj. Toda povedati moram vse po vrsti, kakor se pač spodobi.

Zbudili smo se jako zdelani po večeršnjem strahovitem razburjenju in pičlem kosilu. Summerlee je bil še vedno tako slab, da so se mu šibile noge, a za starega gospoda je bila vedno značilna ona trdovratna pogumnost, ki se nikoli ne mara udati. Zbrali smo se na posvetovanje in sklenili, da počakamo mirno še uro ali dve v našem skrivališču in si privoščimo nujno potrebi zajtrk ter odrinemo potem preko planote pa okoli Sredinskega jezera proti onim jamam, kjer so morali po mojih opazovanjih bivati naši Indijanci. Zanašali smo se na to, da bodo rdečko-žci, ki smo jih rešili, za nas zastavili dobro besedo in nam prekrbeli prijazen sprejem pri svojih rojakih. Če bi se nam posrečilo, da bi dovršili svojo nalogo in zbrali točnejše po-

datke o skrivnostih Maple Whiteove dežele, bi lahko potem posvetili vsi svoje moči edinemu in živlenskemu vprašanju, kako bi pobegnili in se vrnilili od tod domov. Še Challenger je priznal, da smo opravičili vse, po kar smo prišli, ter da je zdaj naša prva dolžnost, sporočiti civiliziranemu svetu naša čudežna odkritja.

Trenutno smo imeli čas in priložnosti, da smo si natančneje ogledali Indijance, ki smo jih bili oti. Bili so drobni, žilavi, prožni in lepo rasli človečki z gladkimi črnimi lasmi, ki so bili zadaj z jermenčkom zvezani v žop; tudi njih kratki predpasniki so bili iz usnja. Brezbradi obrazi so bili pravilno oblikovani in kazali dobrodušnost. Natrgani in okrvavljeni uhlji so jim bili preluknjani: menda so nosili uhane, ki pa so jim jih iztrgali sovražniki, čim so prišli v ujetništvo. Živahno so se pogovarjali, in čeprav nismo razumeli tega jezika, smo razločili besedo "Accala": venomer so jo ponavljali in zraven kazali s prstom drug drugega; sklepali smo, da mora to biti ime njih naroda. Včasih so zažugali s pestmi proti gozdu in krčali: "Doda! Doda!" Pri tej besedi sta jim spali obraze strah in sovražstvo — označili so z njo najbrž svoje sovražnike.

"Kaj pa poveste o njih, Challenger?" je vprašal lord John. "Zame je samo eno jasno, in sicer to, da je oni malež z obritim čelom nekak glavar."

Res je bilo nedvomno, da ima omenjeni mož med njimi svoje posebno stališče, ker so ga nagovarjali vsi ostali venomer z izrazom globokega spoštovanja. Med njimi je bil menda najmlajši, a tako ponosen in dostopen, da je skočil kakor vzpodboden konj stran, ko mu je Challenger spustil na glavo veliko roko: črne oči so mu vzplamtele in je odkorakal daleč proč od profesorja. Tam se je jako dostojansveto postavil, si položil roko na prsa in večkrat ponovil besede "Maretas." Profesor, ne da bi prišel v zadrego, je pograbil za pleča najbližjega Indijanca in ga porabil za predavanje, kot da bi razkazoval svojim slušateljem v špirt vloženi šolski pripomoček. "Kolikor lahko sodimo," je

zagrmel njegov mo gočni glas, "po prostornosti črepinje, lo-banjskem indeksu in drugih znakih, se nikakor ne more šteti ta narod med najnižja plemena; stali more naprostno dokaj višje v razvojni vrsti kakor marsikatero mi poznano južno-amerikansko plemo. Na noben način ne smemo pripustiti domneve, da bi se vršil ves razvoj sličnega naroda v mejah te dežele. Prav tako je prevelika tudi razlika med človeškimi opicami in ostalimi, na tej planoti ohranjenimi praživalmi in ni mogoče misliti, da bi se od kraja razvijale tam, kjer smo jih našli."

"Odkod so potem padle tja, da bi jih strela?" je vprašal lord John. "To pa je vprašanje, ki se bo nedvomno živahno pretresalo po vseh znanstvenih društvih v Evropi in Ameriki," je odgovoril profesor. "Po mojih nazorih, kolikor lahko prihajajo v poštev," tu se je hudo napihnil in izizzivalno pogledal naokrog, "je napredoval splošni razvoj v posebnih razmerah te dežele do vretenčarjev, a so se ohranile in naprej živijo poleg poznejših tudi starejše oblike. Tako vidimo tu sodobne živali, kakor tapirja — ta zverina ima obdobjanja vreden dolg rodovnik — velejelena in mravljinčarja v družbi različnih la-zivec jurske dobe. Vse to je izven dvoma. Prehajamo zdaj k vprašanju o človeških opicah in Indijancih. Kaj naj misli znanost o njih? Jaz moram

GOV. THOMAS J. HERBERT

JE
ZMANJŠAL
VAŠE
DAVKE

GOV. THOMAS HERBERT

VOLITE ZA HERBERTA

KO BOSTE SLI NA VOLISCE V TOREK 2. NOV.

VOLITE VSE REPUBLIKANSKO

OHIO REPUBLICAN CAMPAIGN COMMITTEE,
FRED H. JOHNSON, CHAIRMAN, COLUMBUS, OHIO

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA SOPROGA IN
LJUBLJENEGA OČETA

John Zulich

ki je preminul dne 24. oktobra 1945

V Tvoj blag spomin vrstice naslednje posvečamo Ti:

Hladna Te zemlja
tri leta že krije,
v tihli gomili
pokojno zdaj spiš.

Sonce jesensko
na grob ti zdaj sij, v duhu pa vedno
med nami živiš.

Zalujoči ostali:

FRANCES ZULICH, soproga
FRANCES, JOSEPHINE poročena
GRDINA, GENEVIEVE poročena
BOHINC, hčere

Cleveland, O., 25. oktobra 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

1922

1944

ZAHVALA

Kakor že znano širši javnosti je naj ljubljeni sin in brat

Pfc. Joseph F. Debelak

padel smrtno zadet dne 12. maja 1944 na bojišču v Italiji, za svobodo in demokracijo naše nove domovine v službi Strica Sama. Po dolgem času pa je zdaj dospelo njegovo truplo v rojstni kraj v Cleveland, O., kjer je bilo položeno na mrtvaški oder v kapeli pogrebnega zavoda Joseph Zele in Sinovi.

Naš ljubljeni pokojnik je bil rojen dne 19. oktobra 1922 v Clevelandu, O. Pogreb se je vršil z vsemi vojaškimi častmi dne 25. septembra 1948 iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in Sinovi v cerkvi sv. Vida, in po sv. maši zadušnici, katero je daroval preč. g. Rt. Rev. Magr. B. J. Ponikvar, smo ga položili k zemeljskemu počitku na vojaškem prostoru pokopališča Kalvarija.

Pedvsem se želimo na tem mestu zahvaliti preč. g. Rt. Rev. Magr. B. J. Ponikvarju za pogrebno sveto mašo ter druge pogrebne molitve, kakor tudi za spremstvo iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče Kalvarija, vse do njegovega groba.

Dalje se prav iskreno zahvalimo vsem, ki so krsto pokojnika ozaljšali s cvetjem ter mu tako izkazali zadnjo čast. Vence so poklonili sledeči: Mr. in Mrs. Frank Race Jr., Mr. in Mrs. Gasper Segulin and Family, Mr. in Mrs. Joe Trebec and Family, Mr. in Mrs. Andrew Somich, Katherine Somich, Terrace Club, Richman Brothers Boys and Girls, Pants Shop No. 3.

Dalje se enako zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše dragega pokojnika. Prispevali so za svete maše sledeči: Mr. in Mrs. R. Ottoničar družina, Mrs. Anna Ottoničar, Charlie Ottoničar, Mr. in Mrs. Prime, Mr. in Mrs. Joe Lunder, Mr. in Mrs. T. Arko, Mr. in Mrs. Frank Krasovec, Lunder Family, Mr. in Mrs. Joseph Ponikvar, Mr. in Mrs. A. Cicigoi, Mr. in Mrs. Frank Zobec, Mrs. Jennie Stefe, Mr. in Mrs. Joseph Somich, Mr. in Mrs. Clarence Voelker, Mr. in Mrs. Sayer, Mrs. U. Lovko, Mr. in Mrs. Hrovat, Mrs. A. Bayt, Mr. in Mrs. John Rolick, Joe Mustar Cafe and Boys, Commercial Electric Co., Mr. in Mrs. Frank Indihar družina, Elcor, Minnesota.

Zahvala društvu Napredni Slovenci št. 5 S. D. Z. za venco in avto ter udeležbo pri pogrebu.

Dalje se zahvalimo fantom bivšim vojakom II. svetovne vojne od Euclid Veterans Club za častno spremstvo kakor tudi nosilcem krste ter za vso vojaško čast, ki so mu jo izkazali ob pogrebu.

Zahvala Sgt. Thomas J. Quin Jr., ki je spremljal truplo pokojnika vse do Clevelanda.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so dali na razpolago svoje automobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Dalje zahvala vsem, ki so pokojnika kropili ter molili za mir in pokoj njegove duše, se udeležili svete maše ter ga spremili vse do njegovega groba.

Posebej še zahvala tem, ki so prispevali v denarju, a žal niso dali svojih imen, da bi jih objavili.

Zahvala tudi pogrebniemu zavodu Joseph Zele in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter za vso prvovrstno poslug, ki so nam jo dali.

Končno hvala prav vsem, ki so nam v tem ali drugem oziru kaj pomagali. Morda smo katerega tukaj pomotoma izpustili; prav možno, dasi smo pazili, da se zahvalimo kar mogoče prav vsem. Ako se je koga izpustilo iz tega seznama naj nam torej oprostite; zahvalimo pa se prav vsem.

A Ti, naš preljubljeni in nikdar pozabni Joseph, počivaj v miru v zemlji Tvoje rojstne domovine, za katero si se boril in si zanjo dal tudi svoje mlado življenje. Duši Tvoji dragi pa želimo večni mir, mir kakršnega svet ne more dati, mir kakršnega da samo Bog. On naj Te poplača za vse z večnim veseljem v nebesih.

Spominjaj se na nas,
mi pa se bomo na Te,
da snidemo se enkrat
tam gori nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

FRANK in FRANCES DEBELAK, starši
FRANK ML., brat - ANNA DEBELAK, svakinja
FRANCES SEGULIN, MARY JANEZICH, in
JOSEPHINE DEBELAK, sestre
GASPER SEGULIN in STANLEY JANEZICH, svaka

Cleveland, Ohio, 25. oktobra 1948.

V BLAG SPOMIN

SESTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NIKOLI
POZABLJENEGA IN VEDNO OD NAS
LJUBECEGA NESREČNEGA
SINA IN BRATA

Pfc. Albert A. Grdanc

kateri je dal svoje mlado življenje za blagor domovine dne 25. oktobra 1942

Za obrambo domovine tudi Ti si se odzval in odšel od dragih v kraje tuje, kdo si mislil, da to zadnje Tvoje bo slovo, ker krogla Tvoja je življenje tam končala.

Poteklo je že šest bridkih let, odkar v težki žalosti trpi srce; groba Ti v tujini krasiti ne moremo, bomo pa Boga prosili, da pri njem se združimo.

Zalujoči ostali:

ANNA GRDANC, mati
JOHN, brat
MARY CIZEL, FRANCES JERMAN, SOPHIE
VOLCANSEK, MARGARET GRDANC,
in STEFFIE MLAC, sestre

Cleveland, O., 25. oktobra 1948.